

# РЕШЕНИЕ

№ 581

гр. Бургас, 11.05.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, IV ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ  
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две  
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Недялка П. Пенева

Членове:       Нася Ив. Япаджиева  
                  Кристиян Ант. Попов

при участието на секретаря Ваня Ст. Димитрова  
като разгледа докладваното от Недялка П. Пенева Въззивно гражданско дело  
№ 20232100500481 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по повод въззивна жалба на по въззивна жалба на О. Л. Д. и В. А. З. – ищци по предявения иск, чрез адв. Мипослава Шопова, срещу Решение №376/15.11.22г., постановено по гр.д.№1027/21г. по описа на Районен съд Несебър, с което е отхвърлен иска на въззивниците против „КОНТРАКТ ИНВЕСТ“ ООД /в несъстоятелност/, с правно основание чл.19, ал.3 от Закона за задълженията и договорите, за обявяване за окончателен сключеният на 05.04.2010 г. предварителен договор за покупко- продажба на СТУДИО № \*\*\*, представляващо самостоятелен обект в сграда с идентификатор 11538.4.28.1.118 по КККР на гр.Свети Влас, общ.Несебър, обл.Бургас, с административен адрес: \*\*\*, с площ от 30,80 кв.м, ведно с 10.31 идеални части от общите части на сградата или с обща площ от 41.11 кв.м, ведно със съответния процент идеални части от правото на строеж върху прилежащия на сградата терен, като апартамента попада в сграда с идентификатор 11538.4.28.1 по КККР на гр.Свети Влас, общ.Несебър и въззивниците са осъдени да заплатят поравно на „КОНТРАКТ ИНВЕСТ“ ООД /в несъстоятелност/, сумата от 2020 лв., представляваща заплатено адвокатско възнаграждение. Въззивниците излагат подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение и претендират отмяната му, с постановяване на въззивно решение, с което искът да бъде уважен.

На първо място намират, че същото е постановено при нарушение на процесуалните правила:

Повторно излагат твърденията си, посочени в исковата молба, относно подписан на 05.04.2010 г. между тях и ответника „Контракт Инвест“ - ООД предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот – студио №\*\*\* - СОС идентификатор №11538.4.28.1.118 по кадастралната карта на гр.Свети Влас, с който ответното дружество се задължава да прехвърли на купувачите собствеността върху описания имот срещу продажна цена в размер на 22610.50 евро. Срокът за заплащането

на цената е 20.03.2011 г. и е уговорена възможност сумата да се изплаща на вноски, а срокът за прехвърляне на правото на собственост върху имота, е 21 дни след заплащане на окончателната цена, а при невъзможност прехвърлянето да се извърши в този срок страните следва да подпишат окончателен договор при първа възможност. Въззивниците твърдят, че са изпълнили задължението си за заплащане на продажната цена на 15.04.2010 г. – по банкова сметка, посочена в договора, е преведена сумата от 21500 евро, за което е получено писмено потвърждение от продавача, а с ПКО №31/22.03.2011 г. - 2500 евро. Изпълнение на задължението на продавача за прехвърляне правото на собственост върху имота в уговорения срок не е последвало, въпреки настъпилия палеж на това задължение.

На насрещните оспорвания от ответника, за липса на представителна власт на лицата подписали предварителния договор, споразуменията към него потвърждението за извършено плащане, съдът е указал, че ищците следва да докажат наличието на валиден предварителен договор - качеството на „изправна страна“, настъпване на падежа на задължението за сключване на окончателен договор и наличието на особените изисквания на закона за прехвърляне на собствеността. В тази връзка ищците твърдят, че в първото по делото заседание, че са направили доказателствени искания, за събиране на писмени доказателства - пълномощни и договор за търговско представителство, посочени в договора и потвърждението, които сочат наличието на представителна власт за лицата подписали документите. Тези искания съдът е оставил без уважение като неотнормирани с Определение №362/28.03.2022 г. С това ги е лишил от право на защита за доказване на относими към предмета на делото факти и обстоятелства, наведени с исковата молба, за доказването на които самият съд е възложил върху тях доказателствената тежест. Въпреки горното, в решението съдът е приел, че не са представени доказателства за наличието на валидна облигационна връзка и плащане на продажната цена. Така съдът е допуснал процесуално нарушение на установения от чл.10 от ГПК принцип за осигуряване на страните възможност и съдействие за установяване на фактите, които са от значение за решаването на делото.

На възражението на ответното дружество за недостоверност на датите ищците поискали допускане до разпит на свидетели, които да установят обстоятелствата по сключване на предварителния договор, споразуменията към него и датата на потвърждението за плащане, които въззивниците намират за допустимо поради това, че разпоредбата на чл.181, ал.2 от ГПК позволява за установяване датата на разписки за извършено плащане допускане на всякакви доказателствени средства.

Според ищците, в нарушение на процесуалните правила, съдът е приел, че иска е неоснователен поради липса на решение на Общото събрание на съдружниците за продажба на имота на основание чл. 137. ал.1. т.7 от ТЗ, каквото възражение не е въведено от ответника.

На второ място въззивниците обосновават оплаквания за е неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на първоинстанционното решение, постановено в нарушение на материалния закон: Оспорват извода на съда, че не е налице валидна облигационна връзка, основана на валиден предварителен договор. Намират че на 05.04.2010 г. между страните е сключен гореописания предварителен договор, на посочената продажна цена, платена в срок от ищците, който е действителен, сключен в предвидената от закона форма, подписан от лице с представителна власт, поради което е произвел целените правни последици.

Оспорват доводите на ответника и изводите на съда за липса на изразена воля от представителите на дружеството, т.к. при сключването на договора „Контракт Инвест“ - ООД е било представлявано от тогавашния си управител Елин Карасинкерев и от търговския си представител „Хирон 2004“ – ЕООД, представляван от управителя си Елин Карасинкерев, който е изразил воля от името на представляваното от него дружество „Контракт инвест“ ООД. Карасинкерев е бил освободен като управител на „Контракт Инвест“ - ООД на 21.07.2010 г., но към датата на подписване на предварителния договор е бил управител на дружеството продавач. Излагат съображения че са изпълнили задължението си за заплащане на продажната цена с приложеното платежно на 15.04.2010 г., по посочената в предварителния договор

банкова сметка - сумата от 21500 евро и с ПКО №31/22.03.2011 г. - подпечатан с печата на дружеството – продавач - сумата 2 500 евро - вноска за ап.160.

Оспорват възражението на ответника за липса на достоверна дата на предварителния договор и че същият е съставен след открИ.е на производството по несъстоятелност, с позоваване на чл.181, ал.1 от ГПК; считат, че от представеното платежно нареждане от 15.04.2010 г. е видно, че основаниято за превода е плащане по предвари телен договор за покупко-продажба на недвижим имот от дата 05.04.2010 г. за апартамент 160 в туристически комплекс ПАНОРАМА БЕЙ 2, от което следва, че към датата на превода договора е бил сключен и извършеното плащане е с оглед наличието му.

С позоваване нормата на чл.264 ДОПК оспорват възражението на ответника, че наличието на публични задължения на продавача е пречка за обявяване на договора за окончателен, т.к. по делото няма събрани доказателства относно това обстоятелство и това би било пречка да се изповяда сделката по нотариален ред, но не е пречка да се уважи конститутивния иск по чл. 19, ал. 3 ЗЗД. С позоваване на ТР №3/15.11.203г. по ТД №3/13г. ОСГТК на ВКС, оспорват извода на съда за неоснователност на иска, поради липса на взето от общото събрание на съдружниците решение за продажба на имота.

Въззиваемият – ответник „Контракт Инвест“ – ООД – в несъстоятелност представя в срока по чл.263, ал.2 ГПК писмен отговор, с който оспорва изцяло въззивната жалба. Претендира въззивният съд да обезсили първоинстанционното решение и да прекратите производството, поради настъпила в хода на първоинстанционното дело липса на правен интерес за въззивниците/ищци да претендират на основание чл.19, ал.3 ЗЗД обявяване за окончателен на предварителен договор с посочена дата 05.04.2010г.: след образуване на първоинстанционното дело са представени доказателства за новонастъпили обстоятелства - Постановление за възлагане № 260000 от 26.01.2022г, издадено от съда по т.д.№ 27/2019г по описа на Окръжен съд – Бургас - влязло в сила, видно от които че във връзка с извършена от синдика продан на недвижими имоти от масата на несъстоятелността по реда на чл.717ж от ТЗ, кредиторът по несъстоятелността и трето за настоящия спор лице „ПРОМОСЕЙЛ“ ЕООД ЕИК 201766468 е обявен за купувач на множество недвижими имоти, бивша собственост на ответника, в т.ч. и процесния имот, който е бил ипотекиран от „Контракт Инвест“ ООД (в несъстоятелност) за обезпечаване навземания на кредитора „ОББ“-АД, с нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 29, том XXVII, рег.№ 15610, дело № 5003 от 22.11.2006г на нотариус Стоян Ангелов. Представени били и доказателства за вписани възбрани от ЧСИ Делян Николов за обезпечаване на вземанията и в полза на кредитора/цедент ОББ АД, вписани на 21.12.2013г. (вх.рег.№11039) и на 12.05.2015г. (вх.рег.№2847). Прехвърленото от ОББ - АД в полза на „ПРОМОСЕЙЛ“ ЕООД вземане е преминало върху новия кредитор с привилегиите, обезпеченията и другите му принадлежности и правата на ищците не могат да бъдат противопоставени на правата на цесионера-ипотекарен кредитор, който към настоящия момент е и въведен във владение.

Въззиваемият излага съображения, че вписването на ипотека и последващите възбрани върху процесния имот, включително и общата възбрана върху имуществото на несъстоятелното дружество на 15.01.2021г. предхождат по дата вписването на исковата молба по делото и тази искова молба не може да се противопостави на правата на ипотекария кредитор, притежаващ предхождащо обезпечение.

Въззиваемият оспорва като неоснователни и незаконосъобразни възраженията на въззивниците, изложени в съдебно заседание на 19.04.2022г. по повод искането за прекратяване на производството, че единственият вариант за реализиране на ипотечните права за ипотекария кредитор били чрез индивидуалното принудително изпълнение, както и че синдикът бил продал чужд имот. Според ответника, след като има открито производство по несъстоятелност и е започнало осребряване на имуществото му, вписано преди исковата молба по партията в ТР, раздел „ Несъстоятелност “ на 15.01.2021г., то тези права съобразно разпоредбите на ТЗ не само могат, но и са били реализирани от цесионера/ипотекарен кредитор „ПРОМОСЕЙЛ“

ЕООД в производството по несъстоятелност, като същият се е възползвал и от възможността, която му дава чл.717д,ал.2 от ТЗ (аналогична с чл.495 от ГПК при индивидуалното принудително изпълнение), да бъде обявен за купувач, като участник в проданта и да бъде извършено прихващане с неговите обезпечени вземания. Поради това и т.к. „Контракт Инвест“ ООД (в несъстоятелност) вече не е собственик на имота, предмет на иска по чл.19, ал.3 от ЗЗД, всяко съдебно решение по отношение на този недвижим имот би било недопустимо поради отпаднал правен интерес за въззивниците/ищци и липсата на предмет.

Евентуално въззиваемият претендира оставяне без уважение на въззивната жалба като неоснователна и потвърждаване на първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно. Споделя изводите на първоинстанционния съд, че между ищците и ответника не е възникнало валидно облигационно правоотношение, на основание представения предварителен договор, по който са извършили в полза на „Контракт инвест“ ООД (в несъстоятелност) да са били извършвани валидни плащания. Според въззиваемия, приложените към исковата молба предварителен договор с дата 05.04.2010г. споразумение от 16.06.2011г., официално писмо от 26.07.2011г. и споразумение от 30.05.2017г. не са подписани от представляващ въззиваемото дружество/ответник и поради това са нищожни, поради липса на съгласие от страна на продавача, посочен в договора, писмото и споразуменията; същите са антидатиращи и с невярно съдържание и не са част от търговската документация на дружеството „Контракт инвест“ ООД (в несъстоятелност). Счита че не е доказано „Хирон 2004“ ЕООД, чрез управител лицето Елин Георгиев Карасинкерев и дружеството „Рент – а - кар Виго“ ЕООД, чрез управител лицето О. Найденов, положили подписи като представляващи тези дружества от името на „Контракт инвест“ ООД (в несъстоятелност) в горепосочените документи, да са били упълномощавани (двете дружества) от ответното дружество да изразяват волята му като договарят продажба на имуществото му, като сключват споразумения и изразяват становища, а още по-малко пък да са били упълномощавани да получават плащания от името на дружеството. Твърди, че няма данни такива плащания да са постъпвали в патримониума на „Контракт инвест“ ООД (в несъстоятелност), като по банковите сметки на дружеството не са постъпвали плащания с наредител, някой от въззивниците/ищци или пък с посочено основание в плащането техните имена и процесния имот. В представеното от ищците платежно нареждане от 15.04.2010г., за превод на сумата от 21500 евро е посочен като получател „Хирон 2004“ ООД, и преводът е извършен по сметка и в полза на това дружество, а не на „Контракт инвест“ ООД (в несъстоятелност). Твърди, че представените квитанция и приходен касов ордер не са подписани от представител на „Контракт инвест“ ООД (в несъстоятелност) и не съдържат необходимите реквизити според Закона за счетоводството, за да имат силата на редовен първичен счетоводен документ и да удостоверяват постъпили плащания,

Евентуално, ако не бъдат споделени горните разсъждения, с позоваване на Решение №22 от 30.03.2020 г. по т. д. №110/2019 г. на ВКС, въззиваемият заявява настъпило в хода на първоинстанционното производство, на основание чл.644, ал.1 и ал.2 от ТЗ прекратяване на процесния предварителен договор от синдика на въззиваемото дружество/ответник - Александър Комсийски, чрез направеното уведомление и дадено предизвестие, връчен на ищците в първоинстанционното производство, .

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК. Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259 ГПК, от лице, за което съществува правен интерес от обжалване на първоинстанционното решение; отговаря на изискванията на чл.260 и чл.261 ГПК, поради което същата е допустима.

Бургаският окръжен съд, след като взе предвид твърденията на страните, обсъди събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

На 05.04.2010г. между ищците и ответното дружество - „Контракт Инвест“ – ООД, е сключен предварителен договор за покупко- продажба на следния недвижим имот: СТУДИО № \*\*\*, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор

11538.4.28.1.118 по КKKP на гр.Свети Влас, общ.Несебър, обл.Бургас, с административен адрес: \*\*\*, с площ от 30,80 кв.м, ведно с 10.31 идеални части от общите части на сградата или с обща площ от 41.11 кв.м, ведно със съответния процент идеални части от правото на строеж върху прилежащия на сградата терен, като апартамента попада в сграда с идентификатор 11538.4.28.1 по КKKP на гр.Свети Влас, общ.Несебър. Уговорена е цена в размер на 22610.50 евро, платима в срок до 20.03.2011г., а ответникът се е задължил да прехвърли собствеността в срок от 21 дни след заплащане на окончателната цена за имота, без тежести, залози и ипотечи. Продавачът е представляван от Елин Георгиев Карасинкерев, чрез „Хирон 2004“ – ЕООД (представлявано от Карасинкерев), на осн. договор за търговско представителство от 03.08.2009г., с нотариална заверка на подписите рег. №13684/26.10.2009г. и пълномощно рег.№13677/28.10.2009г.

На 16.06.2011г. между ищците и ответното дружество е сключено споразумение, с което ответникът се е задължил да заличи вписаната върху горепосочения недвижим имот договорна ипотека в полза на ОББ – АД, в едномесечен срок от подписване на споразумението. Ответникът е представляван от „Рент – А – Кар Виго“ – ЕООД, на осн. договор за търговско представителство от 22.07.2010 г., с нотариална заверка на подписите и пълномощно.

Ищците твърдят, че на 15.04.2010г. превели по посочената в предварителния договор банкова сметка сумата от 21500 евро, за което получили потвърждение от продавача; на 22.03.2011г. изпратили сумата от 2500 евро вноска за ап.160, с което изпълнили изцяло задължението си по договора. Твърдят, че продавачът не изпълнил задължението си да прехвърли собствеността, поради което претендират съдът да обяви за окончателен сключения между страните предварителен договор.

Ответното дружество – в несъстоятелност, чрез синдика Комсийски оспорва иска. Заявява, че не е налице валидно сключен предварителен договор, т.к. последният е подписан от лице без представителна власт – договорът и споразумението към него не са подписани от лице, представляващо ответното дружество; „Контракт Инвест“ – ООД няма сключени договори за търговско представителство с „Хирон 2004“ ЕООД и „Рент-А-Кар Виго“ ЕООД и последните не са били упълномощени да получават плащания вместо продавача на процесния недвижим имот. Твърди, че представените с исковата молба предварителен договор и споразумение от 16.11.2011г. и официално писмо са антидатиращи и съставени след откриване на производството по несъстоятелност за целите на настоящото дело.

Във въззивното производство, по реда на чл.266, ал. 3 ГПК, въззивната инстанция допусна събирането на горепосочения договор за търговско представителство е представен. Видно от него, на 03.08.2009г. „Контракт Инвест“ – ООД е възложило и упълномощило „Хирон 2004“ – ЕООД, представлявано от Елин Карасинкерев, да извършва покупко – продажби на самостоятелни обекти в сградите „Панорама Бей 1“, „Панорама Бей 2“, „Роял Палм“. В чл.9 от договора е дадено право на представителя да получава сумите от продажбите по свои посочени банкови сметки в „Първа инвестиционна банка“.

Във въззивното производство е представен и договор за търговско представителство от 22.06.2010г., с който „Контракт Инвест“ – ООД е възложило и упълномощило „Рент – А – Кар Виго“ – ЕООД, представлявано от Огнян Каменов Найденов, да извършва покупко – продажби на самостоятелни обекти в сградите „Панорама Бей 1“, „Панорама Бей 2“, „Роял Палм“. В чл.2, ал.3 от договора е дадено право на представителя да получава сумите от продажбите по свои посочени банкови сметки в „Първа инвестиционна банка“.

Според ответника, със съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност, е наложена обща възбрана върху цялата недвижима собственост на „Контракт Инвест“ ООД. През месец май 2007г. е вписана договорна ипотека също върху цялата недвижима собственост на „Контракт Инвест“ ООД, която е пречка за обявяване на предварителния договор за окончателен дори и да се установи неговата действителност.

Според ответника на 15.09.2021г., след проведен търг по реда на чл.717 „ж“ от ТЗ, на който процесният имот е продаден. Видно от представените в първоинстанционното и въззивно производства писмени доказателства, с Решение №260017/15.01.2021г. по т.д.№27/2019г. на БОС, „Контракт Инвест“ – ООД е обявено в несъстоятелност; постановена е възбрана върху имуществото му и започване на осребряване на същото. С Постановление №260000/26.01.22г., по посоченото дело, на купувача от продажба, извършена по реда на чл.717 – чл.717ж ТЗ „Промосейл“ – ООД са възложени недвижими имоти, в т.ч. и процесния, а с и протокол от 27.04.2022г., купувачът е въведен във владение на имотите.

Бургаският окръжен съд, при служебната проверка на обжалваното решение, извършена на осн. чл.269 ГПК, не установи съществуването на основания за нищожност или недопустимост на същото, поради което намира, че то е валидно и допустимо. Обстоятелството дали в хода на делото спорното право е преминало в патримониума на трето лице, е въпрос по същество – по основателността, а не по допустимостта на иска. Като взе предвид твърденията на страните, събраните доказателства и като съобрази закона намира, че същото като краен резултат е правилно и законосъобразно, макар мотивите на първоинстанционния съд да не се споделят от въззивната инстанция.

На осн. разпоредбата на чл.363 ГПК, при обсъждане основателността на иск по чл.19, ал.3 ЗЗД, „... съдът проверява и дали са налице предпоставките за прехвърляне на собствеността по нотариален ред, включително дали отчуждителят е собственик на имота“. В тази връзка съдът прави проверката, която би направил и нотариуса, при извършване на нотариален акт за прехвърляне на право на собственост. Съдът следва да провери и дали са изпълнени изискванията от формална страна за действителност и на предварителния договор – чл.19, ал.1 ЗЗД, относно формата за действителност на предварителен договор; индивидуализацията на имота – дали имотът, описан в предварителния договор съответства на този, по отношение на който се иска обявяване на окончателния договор; дали цената, посочена в предварителния договор е определена и дали съответства на тази, за която се иска обявяване на окончателния; изпълнени ли са особените изисквания, респ. ограничения, които специални закони поставят за валидност на някои договори. „Според чл. 482, ал. 1, изр. 1 ГПК (отм.) при извършването с нотариален акт, с който се прехвърля право на собственост или се учредява, прехвърля, изменя или прекратява друго вещно право върху недвижим имот, нотариусът трябва да провери дали праводателят е собственик на имота. В съответствие с тази норма в производството по сключване на окончателен договор, когато се касае за прехвърляне на право на собственост върху недвижим имот, съдът проверява, освен другите предпоставки за прехвърляне по нотариален ред и важното обстоятелство дали отчуждителят е собственик на имота - чл. 298, ал. 1 ГПК /отм./. В този текст не е повторено цялото първо изречение на чл. 482, ал. 1 ГПК (отм.), но не може да има съмнение, че в производството по чл. 19, ал. 3 ЗЗД съдът следи дали отчуждителят/те/ е собственик на недвижимия имот, когато с предварителния договор се обещава не само прехвърляне на право на собственост, а се учредява, прехвърля, изменя или прекратява друго вещно право върху недвижим имот. При всички случаи правото на продавача трябва да съществува към датата на приключване на устните състезания - чл. 186 ГПК (отм.), защото съдът взема предвид и настъпилите след предявяването на иска факти, които имат значение за спора - чл. 188, ал. 3 ГПК (отм.)“ (Решение № 365 от 24.04.2009 г. на ВКС по гр. д. № 5509/2007 г., I г. о., ГК, докладчик съдията Теодора Нинова). В този смисъл е трайната практика на съдилищата – напр. Решение № 89 от 27.04.2010 г. на ОС - Стара Загора по гр. д. № 85/2010 г., I-ви гр. с-в, докладчик съдията Мариана Мавродијева.

В настоящия случай, въззивната инстанция намира, че от събраните във въззивното производство писмени доказателства се установява, че ответното дружество е представявано валидно при сключване на процесния предварителен договор. Договорът е породил действие и е обвързал страните. Но при извършената проверка досежно принадлежността на правото на собственост, въззивната инстанция констатира, че ответникът не е носител на правото на собственост и не може да го прехвърли на ищите, респ. – съдът не може да замести липсващата воля за

разпореждане. На основание проведено универсално принудително изпълнение срещу ответното дружество в производството по несъстоятелност, процесният имот, който е бил ипотекиран в полза на „Обединена българска банка“ – АД, е възложен на трето лице – цесионера, придобил вземанията на Банката. Така към датата на постановяване на настоящото решение (всъщност и към датата на първоинстанционното решение – бел. съдия - докладчик), ответното дружество не е собственик на имота. Ето защо не са налице предпоставките от формална страна за обявяване на предварителния договор за окончателен.

Поради изложените съображения настоящата инстанция намира, че искът по чл.19, ал.3 ЗЗД е неоснователен. Решението на Несебърския районен съд, с което е отхвърлен, като краен резултат е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

В полза на въззиваемия следва да бъдат присъдени съдебно – деловодни разноски във въззивното производство, в размер на 4608 лева – адвокатско възнаграждение, съобразно представеното Определение №260103/16.02.23г. по т.д. №27/19г. на БОС и представения договор за правна помощ.

С оглед на гореизложеното Бургаският окръжен съд

## **РЕШИ:**

ПОТВЪЖДАВА Решение №376/15.11.22г., постановено по гр.д.№1027/21г. по описа на Районен съд Несебър.

ОСЪЖДА В. А. З., родена на \*\*\*\*\* г., и О. Л. Д., роден на \*\*\*\*\* г., представлявани от пълномощника им – адв.Даниел Братанов от АК-Бургас, със съдебен адрес: гр.Несебър, ул.“Иван Вазов“, № 14, вх.В, ет.0, да заплатят поравно на „КОНТРАКТ ИНВЕСТ“ ООД /в несъстоятелност/ с ЕИК 102879644, представлявано от постоянния синдик Александър Йорданов Комсийски, с адрес: гр.Стара Загора, ул.“Генерал Столетов“, № 42А, сумата от 4608.00 лв., представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

Настоящото решение подлежи на касационно обжалване пред Върховен касационен съд, в едномесечен срок от връчване на препис от него на всяка от страните.

Председател: \_\_\_\_\_

Членове:

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_